

ንድለት አምላኽ ምስማዕ።

ንባባት፡ ዮናስ 3፡1-10

አብ ዘመነ ጳውሎስ ሕይወት፡ እዚ ቅዱስ እዋን ንአምላኽ፡ ንቤተ ክርስቲያን፡ ንርእሰና ከምኡ ንልዑቅት አምላኽ ኮይናም ንዝመጽኡና ጽን እንብሉሉ እዋን እዩ።

ሰብ ካብ ጽባሕ ተፈጥሮኡ ንአምላኽ ክሰምዕ እዩ ተፈጢሩ። ንቀዳሞት ወለድና “ካብ ፍረ እቲ አብ ገነት ዘሎ ኣም ኩሉ ብላዕ፡ ካብ ፍረ እታ ጽቡቕን ክፋእን እተፍልጥ ኣም ግና ካብአ ዝበላዕካላ መዓልቲ ብርግጽ ክትመውት ኢኻ እሞ ካብአ ኣይትብላዕ” (ዘፍ 2፡16-17) አምላኽ ንዘረብኡ ክሰምዑ ነጊርዎም። ንአምላኽ ምስማዕ ማለት ብሕጉን ትእዛዙን ንድለቱ ኩሉ ጊዜ ጽን ኢልካ ምግባር እዩ። እዚ ኸአ አብ ሰላም ቅሳነት ሓጎስ ከም እንነብር ይገብረና።

ብአንጻሩ ንአምላኽ እንተ ዘይሰማዕና ከምቲ ንቀዳሞት ወለድና ዝተባህለ ሞት ስቓይ ኩሉ ይወርደና። ንአምላኽ ክንሰምዕ እምብኣር ሓደ ካብቲ ቀንዲ ተፈጥሮና ኮይኑ ክንሰምዖ እሞ ነቲ ንሱ ዝበለናን ዝደልዮን ክንገብር ናይ ነፍሲ ወከፍና ጸዋዕታ እዩ። ብፍላይ አብዚ ቅዱስ እዋን ጳውሎስ ንአምላኽ ክንሰምዕ እንለማመደሉን እንጽዕረሉን እዋን እዩ። ክሰምዕ ጽንክ ክትብል አብ ጽምዖ ክትከውን ኣሎካ ምኽንያቱ ድምጺ ወይ ከአ ጸጥታ አብ ዝጎደሎ ክትሰምዕ ቀሊል ኣይኮነን። ከምኡ ልብና ቀልብና ኣብኡ ክነድህብ ኣሎና ሽቡ ነቲ ዝብሃለና ብምልኡ ክንሰምዕ ንኸእል።

አብ ዘዳግም 6፡4 እግዚአብሔር ንህዝበ እስራኤል ሎሚ ንኣና ክንሰምዖ ምስ ደለየ “ኣ እስራኤል ስማዕ እግዚአብሔር ኣምላኽና በይኑ እግዚአብሔር እዩ። ንስኻ ድማ ንእግዚአብሔር ኣምላኽካ ብኹሉ ልብኻን ብኹሉ ነፍሰኻን ብኹሉ ኃይልኻን ኣፍቅሮ። ነዚ ኣነ ሎሚ ዝእዘዘካ ዘሎኹ ብቓላት አብ ልብኻ ዕቕሮ። ንደቕኻ ምሃሮም አብ ቤትካ ኮፍ ምስበልካን አብ መገዲ ክትከይድ ከሎኻን ብእኡ ተዛረብ። ንምልክት ኮኾነካ አብ ኢድካ እሰሮ ከም ክታብ ድማ አብ ግንባርካ እሰሮ። አብ ልዳት ቤትካን አብ ማዕጺ ኣፍደጌኻን ድማ ጽሓፎ” ይብል።

አብ ጊዜ ጳውሎስ ንአምላኽ ክንሰምዕን ክንእዘዝን ብዝያዳ ዝሕግዘና እዋን እዩ። ምኽንያቱ አብ ጊዜ ጳውሎስ ንኹሉ ኣካላትና ቀጺዕና ንአምላኽ ጽን ክንብል። ካባይ ኣምላኽ እንታይ ይደሊ ኣሎ ወይ እንታይ ይብለኒ ኣሎ ኢልና ጽን ክንብል ኣሎና። ሰብ ክሰምዕ መጀመርያ ኣእዛኑ ጥዑይ ክኸውን ኣለዎ። ድሕሪኡ ነገራት ክርድእዎ ኣለዎም። ክርዳእ ክሰምዕ ዘጸግሞ እንተ ኾነ ኸአ ሓገዝ የድልዮ። ብፍላይ ኣእዛና ዝጸናንግና እንተ ኾነ ንምስማዕ ዝሕግዝ መጋብሪ ኣሎ። ዘይሰምዕ ሰብ ምስ ካልኣት ርክብ ክገብር ቀሊል ኣይኮነን በዚ ኸአ ብቐሊል አብ ሓደጋ ክወድቕ ይክእል።

አብዚ እዋን ምስማዕ ንመን ንሰምዕ ኣሎና? ኣእዛና ይሰምዕ ዘሎ? አብ ባህልና ልቢ እዩ ዝሰምዕ ይብሃል እዚ ማለት ከአ ነቲ ዝብሃል ነስተውዕለሉ ንርድኦ እንተ ኾና እዩ ዘሰምዕ እምበር ልብስ ስርሓ ካልእ እዩ። አብ ብሉይ ኪዳን ነብያት “ሰማዕ እስራኤል” እናበሉ ንደቂ እስራኤል ክሰምዑ ዓው ኢሎም ይነግርዎም ነሮም። ኢዮኤል ነብይ “አብ እምባ ጽዮን መለኸት ንፍሑ ጸም ኣውጁ ኣኼባ ጸውዑ። ሕዝቢ ኣክቡ። ቅዱስ ጉባኤ ከምዘሎ ንገሩ. . .” እናበለ ንእግዚአብሔር ክንሰምዕ ከም ዝግባእ ይነግረና። ብሕዝቅኤል ነብይ ገሩ ነቶም ዘይሰምዑ ከምዚ ይብል “ናብዘም ደረቕኛታትን ንኣይ ዘየኸብሩን ሕዝቢ እስራኤል እሰደካ ኣሎኹ ንስኻ ድማ ነቲ ኣነ ዝግዚአብሔር ኣምላኽ ዝበለካ ኹሉ ንገሮም፤ ንሳቶም ዓላዊት ቤት እዮም እሞ ሰሚዖም ኣይሰሚዖም አብ ማእከሎም ነብይ ኸም ዝነበረ ምእንቲ ኺፈልጡ ተዛረቦም. . . . ዓለውቲ እዮም እሞ ሰሚዖምኻ ኣይሰሚዖምኻ ቃለይሲ ንገሮ ድኣ” (ሕዝ 2፡47) ይብል።

አምላኽ ኩሉ ጊዜ ምስ ተዛረብን ነገርን እዩ። አብ 2ዜና መዋዕል 7፡14 ቃሉ ንዝሰምዑ እሞ አብኡ ንዝምለሱ ከምዚ ይብሎም “እዞም ብስመይ ዝተሰምዩ ሕዝባይ ከአ ትሕት እንተ በሉ፤ እንተ ለመኑ ገጸይውን እንተ ደለዩ፤ ካብ ክፋእ መገዶም ድማ እንተ ተመልሱ ሽቡ ኣነ ኻብ ሰማይ ክሰምዕ እዩ። ኃጢአቶም ከአ ይቕረ ኹብለሎም ምድርምውን ክፍውሰሎም እዩ”።

ንአምላክ ምስማዕ ክንብል እንከሎና ከም ናይ ዝኾነ ሰብ ዘረባ ወይ ድምጺ ምስማዕ ኣይኮነን ዘስምዕ ብምሉእ ሕይወትካ ኣብኡ ጽን ኢልካ ልብኻ ቀልብኻ ኮታስ ኩሉ እንታይነርካ ኣብኡ ምንባር እዩ።

ኣብ ትምህርቲ ክርስቶስ ጸሎት ማለት እንታይ ማለት እዩ ኣብ ዝብል ክንምሃር እንከሎና “ጸሎት ማለት ኣሳብካን ልብኻን ናብ ኣምላክ ገጽካ ምልዓል፣ ወይ ከኣ ካብ ኣምላክ ሠናይ ነገር ምልማን ማለት እዩ” (ሓ/ት/ክ 2559)። ኣብ ጸሎት ምስ ኣምላክ ርክብ ንገብር ንሱ ይዛረብና ንሕና ንሰምዖ ከምኡ ንሕና ንዛረብ ንሱ ይሰምዓና። ሓደ ካብቲ ንጸሎት ከቢድ ዝገብር ክድገም ስል ዝክኣል እዩ። ብዙሕ ጊዜ ጸሎት ንደግሞ እምበር ኣይንገብርን ኢና እዚ ኸኣ ኣፍና ዝብሎን ልብና ዝሓስቦን በበይኑ ይኸውን። ኣምላክ ግን ሓደ ልብን ኣፍን ኮና ክንቀርቦ ክንሰምዖ እዩ ዝደልየና።

ኣብ ቅፋስ መጽሓፍ ሓደ ንአምላክ ክንሰምዕ ኮሎናን ክንኣቢ እንከሎና ኣብነት ዝኾነን ናይ ንነብይ ዮናስ ታሪኽ እዩ። ዮናስ ነብይ ታሪኹ ሓደ ካብቲ ሰሓብን መሳጥን ታሪኻት ቅ. መጽሓፍ እዩ። ትንቢት ዮናስ ብዛዕባ ኣብ ኣምላክ ምምላስ ጥራሕ ዘይኮነ ንኸልኣት ካብ ወገና ካብ ዓለትና ዘይኮኑ ሰባት ብኸምይ ክንቀርቦ ከም ዘሎና ዝነግር እውን እዩ።

ኣምላክ ንዮናስ ናብ ሰብ ንነዌ ኣብ ምስራቕ ንዝርከቡ ካብቲ ዘለውዎ ክፍኣት ክምለሱ ተለኣኸኒ ኢልዎ። ንነዌ ዋና ከተማ ኣሲራውያን ብእዋኖም ሓዮላትን ፍሉጣትን ዝነበሩ እዩ። ዮናስ ዕብዮት ንነዌ ክገልጽ እንከሎ ነታ ከተማ ክትስንጥቓ ናይ ሰለስተ መዓልቲ ጉዕዞ እግሪ እያ ይብል እንተ ኾነ እዚ ኣበሃህላ እምበር ሓቂ ኣይኮነን ምኽንያቱ ብመጽናዕት ኣርኪኦሎጂ ከም ዝሕብር 100 ኪ.ሜ. ትርብዒት ሜሬት እያ። ኣብዚ ዘገድስ እታ ከተማ ዓባይ ከምዝነበረት ንምሕባር እዩ ብግምት ኣስታት 120000 ህዝቢ ነርዋ።

ዮናስ ኣብ ክንዲ እቲ ኣምላክ ዝበሎ ዝገብር ኣርሒቕ ክሃድም መርከብ ተጻዒኑ ንምዕራብ ገጹ ኣንጻር እቲ ኣምላክ ዝበሎ ከይዱ። እዚ ዘገበር ኸኣ ፩ያ ኣሲራውያን ኣረመን ኣብ ኣምላክ እስራኤል ዘይኣምኑ ካብ ሕሩይ ህዝቢ ኣምላክ ዘይኮኑ ከመይ ገሩ ኣምላክ ንኣረመንውያን ይምሕር ዝብል፣ ፪ይ ኣሲራውያን ቀንዲ ጸላእቲ እስራኤል ብዙሕ ወራራት እናገበሩ ዘጥፍእዎም ዝነበሩ ጸላእቶም ነቶም ዓሰርተ ነገደ እስራኤል ዘጥፍኡ ንሶም እዮም። ነዚ መሰረት ገሩ ዮናስ ካብ ኣብዚኣም ዝኸይድ ምጥፋእ ይሕሸኒ ኢሉ ንአምላክ ምስማዕ ኣብዩ ንምዕራብ ተበጊሱ።

ኣብ ባህልና ንምዕራብ ምኻድ ንጥፍኣት ንሞት ክትርከቡ ኣብ ዘይትኸእል ምኻድ እዩ። ኣብ ስርዓት ሊጡርግያና ክንዘርው እንተ ኾና ንዮማን ኢና እንዘውር ንጸጋም ምዛር ክልኩል እዩ። ምዕራብ ኣምሳል ጥፍኣትን ሞትን እዩ። ንሓደ ብርቱሕ ዝተጸገመ ሓውና “ፀሓዩ” ዓረባቶ ንብል። ዮናስ ካብ ኣምላክን ክብቲ ዝበሎ ከይገብርን ጨሪሹ ንኣንጻር ጉዕዞ ጥፍኣት ጀሚሩ እንተ ኾነ ኣምላክ ጌና ኣይሓደጎን። ጉዕዝኡ ኣብ መረከብ ተጻዒኑ እዩ ጀሚርዎ። መርከብ ጉዕዝኡ ምስ ጀመረት ብርቱዕ ማዕበል ገጢምዎ መርከበኛታት ዝገብርዎ ጠፊእዎም ክብደት ንመርከቦም ከየስጥማ ፍርቁ ኣብ ባሕሪ ደርብዮም ኩሎም ነቺሖም ነንአምላኽም ከድሕናም ጸልዮም። ዮናስ ግን እዚ ኹሉ እናኾነ ይድቅስ ነሩ።

መረከበኛታት ኣብ ዮናስ ቀሪብሞ ኣተንስእዎ እንኹኖ ዘሎና ኣይትርእን እንዲኻ እናበሉ ኣብ ኣምላኹ ክልምን ነገርዎ። ኣብዚ ሰብ ካብ ኣምላክ ምስ ረሓቐ ንክፍኣት ናተይ ኢሉ ምስ ተተሓሓዞ ወላ ሓንቲ ፍቡቕ ክገብር ኣይክእልን እዩ ወላ እውን እቲ ኣብ ቅድሚኡ ዘሎ ከቢድ ጸገም ኣይርኣዮን እሞ ከም ዝደቀስ ይጉዓዝ። ልብና መንፈስ ኣምላክ ምስ ረሓቐ ደረቕ ዝኾነ ልቢ ሒዝና ኢና እንነብር ካብ ዝገደደ ናብ ዝገደደ ንኸይድ። ዮናስ ሰባት ንሞት ፈሪሖም ኣብ መንጎ ሞትን ሕይወትን እንከለዉ ንሱ ይድቅስ ነሩ እዚ ኸኣ እዩ ንአምላክ ዘይምስማዕ ዘምጽኦ።

መርከበኛታት ካብ ድቃሱ ምስ ኣተንስእዎ ጠንቕ ናይ እዚ ኹሉ ንሱ ምዃኑ ገሊጹ ተአሚኑ። ኣምላክ ዝበለጸ ስለ ዝኣበኹ እዩ እዚ ኹሉ ገጢሙ ዘሎ ስለዚ ክድሕኑ ኣብ ባሕሪ ደርብዮኒ ኢልዎም። ምስ ደርብይዎ ማዕበል ሃዲኡ ብሰላም ጉዕዝኡም ቀጸሎ። ኣብዚ ዓቢ ትምህርቲ ኣሎን። ሰባት ልኡኻት ኣምላክ ኮይኖም ካብ ድቃስና ካብ ኃጢአትና ካብ ጽልእን ቅርሕንትን

ባእስን ክንምለስ ምስ ኣተንስኡና ነገሩና ክንሰምዕ ኣሎና እንተ ዘይኮነ ማዕበል ሁከት ኣብ ዝገደደ ስቓይን ሞትን እዩ ዘስዕበልና። ኃጢአት ካብ መንጎና ከይወጸ ሰላም ፍቕሪ ክንረክብ ቀሊል ኣይኮነን። ናይ ሓደ ኃጢአተኛ ክፍኣት ንምልእቲ ስድራ ወይ ቁምስና ወይ እውን ንሃገር ኣብ ሽግር ከእትዋ ይኸእል እዩ። ኃጢአት ዮናስ ንመርከበኛታት ኣብ ከቢድ ስግር ኣእትይዎም። ሎሚ ኣብ ስድራና ኣብ ቤተ ክርስቲያና ብዓቢኡ ኣብ ሃገርና ብሰንኪ ኃጢአቱ ወይ ኃጢአታ ኣብ ጸገም ዘውረድ እንተሎ ክንርኢ የድሊ ምኽንያቱ ኩልና ክንጠፍእ ኣና። ልቢ ሂብዎ እቲ ኃጥእ ኣነ እየ ካብ ማእከሎም ኣውጽኡኒ እንተ በለ ኣምላኽ ብመገዱ ይምሓሮ ንኣና ኸኣ ሰላም ንረክብ። ኃጢአትን ኣምላኽን ብሓደ ክንሕዞም ኣይንኸእልን ኣና።

መስኪን ዮናስ ብሰንኪ ዘይምእዛዙ ንመርከበኛታት ከም ዝለከመ ፈሊጡ ዕስቢ ኃጢአቱ ኣብ ባሕሪ ክድርብ ንርእሱ ፈሪዱ። ኣብዚ ምናልባት ንእሽቶይ ናይ ተኣምኖ ምልክት ንርኢ። ኣብ ባሕሪ ምስ ተደርብ ዓሣ ነባሪ ተቐቢሎ ውሒጥዎ እንተ ኾነ ንሱ እውን ድሕሪ ሰለስተ መዓልቲ ተፈእዎ ኣይተቐበሎን። ጎ.ኢ.ክ. ከም ዘስተምሃረና እዚ ኣብ ክርሲ ዓሣ ነባሪ ሰለስተ መዓልቲ ምግባር ኣምሳል እቲ ንሱ ምስ ሞተ ድሕሪ ሰለስተ መዓልቲ ምትንሥኡ ምጂኑ ገሊጹልን።

ዮናስ ዓቢ ትምህርቲ ተማሂሩ ንመልእኽቲ ኣምላኽ ከብጽሕ ናብ ሰብ ነነዌ ጉዕዞኡ ጀሚሩ። ስብከቱ ከምዚ እናበለ ጀሚሮዎ ኣብ ውሽጢ 40 መዓልቲ ካብዚ ኣብ ከተማኹም ኣብ ሃገርኩም እትገብርዎ ዘሎኹም ንኣምላኽን ሰብ ዘሕዝን ኃጢአትኩም እንተ ዘይተነሳሕኩም ክትጠፍኡ ኢኹም እናበለ ኣትሪሩ እናኣጠንቀቐ ክሰብኽ ጀሚሩ። እዚ 40 መዓልቲ ዝብል ኣበሃህላ ሓዲስ ኣይ ኮነንን ኣምላኽ ኣብ ጊዜ ኖሳ 40 መዓልትን ለይትን ዝናብ ሰዲዱ ከም ዘጥፍኦ፣ እስራኤላውያን ኣብ በረኻ ኮለል ክብሉ 40 ዓመት ከም ዘሕለፉ። ሙሴ ኣብ ደብረ ሲና 40 መዓልትን ለይትን ከም ዝገበረ፣ ኢየሱስ 40 ከም ዝጸመ ንርኢ። ዮናስ ንሰብ ነነዌ ኣብ ውሽጢ 40 መዓልቲ እንተ ዘይተነሳሕኩም ሕይወትኩም እንተ ዘይቀየርኩም ክጠፍኡ ኢኹም ኢሉ ምስ ሰበኽ ዘይተጸበዮ ምላሽ ረኺቡ። “ሰብ ነነዌ ነቲ ናይ ኣምላኽ መልእኽቲ ኣመንዎ። ኩሉ ኺጸውም ድማ ኣወጁ ከም ዝተጣዕሱ ምእንቲ ኸርእዩ ኸኣ ኻብ ዓበይቶም ክሳብ ናእሽቶም ወጮ ተኸድኑ” (ዮናስ 3:5) ስለዚ በቲ ዝተባህሎም ኣብ ኣምላኽ ኣሚኖም ንስሓ ጀሚሮም።

“ንጉሥ ነነዌ ኻብ ዝፋኑ ተንሢኡ ልብሲ መንግሥቱ ቀንጠጠ ወጮ ተኸዲኑ ኣብ ሓምኹሽቲ ተቐመጠ። ወላ እንስሳ እውን መግቢ ከይጥዕማ ተኸለክለ። ሰብን እንስሳን ወጮ ተኸድኑ ዓው ኢሎም ድማ ናብ ኣምላኽ ተማህለሉ ነፍሲ ወከፍ ከኣ ኻብ እኩይ መገዱን ኻብቲ ኸፋእ ግብሩን ተመልሰ” (ዮናስ 3:7-9)። ናይ እንስሳ ጸሙ ዝውቱር ኣይነበረን እንተ ኾነ ቀልጢፎም ምሕረት ኣምላኽ ክረኽቡ ኢሎም ዝገበርዎ እዩ። “ምናልባሽ ኣምላኽ ሓሳቡ ይልውጥን ካብ ጉሁር ቍጥዓኡ ይምለስን ይኸውን ንሕና ኸኣ ኻብ ጥፍኣት ንድሃን ንኸውን” እናበሉ ፍጹም ንስሓ ገሮም።

ንስሓ ሰብ ነነዌ ፍሉይ ዝገብሮ ኩሎም ብሓባር ዝግበዩ ዝንኣስ ንጉሥ ከይተረፈ ዝተሓወሶ ንስሓ እዩ ነሩ። ኣብ ሓላፍነት ዝርከቡ ናይ እምነት መራሕቲ ይኹኑ ናይ መንግስቲ ኣብ ንስሓን ዕርቅን ሰላምን ኣብ ኣምላኽ ክመርሑ እንተ ኸኣሉ ብሓቂ ውጽኢት ኣለዎ። ኣብ ሓላፍነት ዝርከብ ብዝያዳ ኣብ ኣምላኽ ዘቐርብ መገድን ተግባርን ከርኢ ይግባእ። መራሒ ዓማጺ ሓሳቂ ገፋዒ እንተ ኾነ ህዝቢ እውን ብመጠኑ ኣብ ከምኡ እዩ ዝኣቱ ስለዚ ኣብ ስድራ ኣብ ቍምስና ኣብ ቤተ ክርስቲያን ኣብ ሃገር ኣብ ሓላፍነት ዝርከቡ መጀመርያ መገዲ ኣምላኽ ዝሓዙ ክኹኑ ይግባእ። ሰብ ነነዌ ንጉሥም ዝንሳሕ ምስ ረኣዩ ኩሎም ብሓባር ተነሲሑም። ዓለምና ሎሚ ናይ መራሕቲ ንስሓ የድልያ ኣሎ።

ዝኾነ ንስሓ ቅቡል ክኸውን መጀመርያ ካብ ልቢ ቅቡል ክኸውን ኣለዎ በዳሊ በደሉ ብምልኡ ተኣሚኑ ምሕረት ይቐረታ ክሓትት ኣለዎ። እዚ ኸኣ ብግላውን ብሓባርን ክኸውን ይኸእል። በዳሊ ብምሉእ ተጣዒሱ ምሕረት ክልምን እንከሎ ተበዳሊ ልቡ ይርስስ እም ምሕረት ይእውጅ። ሰብ ነነዌ ብዝገብርዎ ጣዕሳን ንስሓን ስለ ዝተመልሱ “ኣምላኽ ከኣ ኻብ እኩይ ግብሮም ማለት ካብ ክፋእ መገዶም ከም ዝተመልሱ ረኣዩ ስለዚ ሓሳቡ ለወጠ ከምቲ ተዛሪብዎ ዝነበረ ኸኣ ኣይቀጽዎምን” (ዮናስ 3:10)።

ካብ ምሕረት ኣምላኽ ዝተገለለ የለን ሰብ ነነዌ ኣረመን እዮም ነሮም እንተ ኾነ ንመልእኽቲ ኣምላኽ ስለ ዝሰምዑ ተማሒሮም። ሰባት እምነትና ብዘየገድስ ኣብ ኣምላኽ ክንምለስ እንተ ኸኣልና ፍቕርን ምሕረትን ኣምላኽ ኩሉ ጊዜ ይውሃበና እዩ።

ዮናስ ኃጢአተኛታን ኣረማውያን ከመይ ኢሎም ኣብ ኣምላኽ ክምለሱ ይክኣል ዝብል እዩ ጸጊምዎ ዝነበረ። ንኣምላኽ ትጋገ ኣሎኻ እዚ እም ሰባት ክምሓሩ ኣይግብኡምን ኣይምለሱን ከኣ እዮም ስለዚ ኣብኡም ኣይትልኡኸኒ ኢልዎ። መገዲ ኣምላኽ ግን መገድና ኣይኮነን።

ቀዳሞት ክርስትያን ቅ. ጳውሎስ ከም ዝሕብረና ጸገም ነርዎ እቶም ኣይሁድ ዝነበሩ ኣብ ክርስትና ዝአመኑ ነቶም ኣህዛብ ክቕበልዎም ጸጊምዎም እንተ ኾነ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ኩልና ሃደ ከምዝኾና ኣይሁዳዊ ኣረመን ዝብል ከምዘየሎ ተነጊሩ። ሎሚ እውን እዚ መንፈስ ወይ ስምዒት ኣሎ እዩ። ንምህረት ኣምላኽ ኣብ ውሱናት ጥራሕ ከም ዝኾነ ግን ከምኡ ኣይኮነን ክርስቶስ ምእንቲ ኩልና እዩ መይቱ ኩልና ዝድሓና ኢና።

ኣብዚ ዘሎናዮ እዋን ጸም ካብ ዝወዳቕናዮ ዝኃጣእናዮ ክንምለስ ክንሳሕ ንንገር ኣሎና። ሕይወትና ከመ ኢልና ኣብ ኣምላኽ ክንመልስ ክንሓስበሎ ዘሎና እውን እዩ። እግዚኣብሔር ሎሚ እውን ብቤተ ክርስትያኑ ገሩ ይዛረበና ኣሎ። ልኡኻት ኣምላኽ ዕለት ዕለት ይመጽኡና ኣለዉ ሰሚዕና ኣብ ንስሓ ክንኣቱ ክንውስን ኣሎና። እንተ ዘይኮነ ኣምላኽ ገጹ እንተ ኸወለልና ንሱ እዩ እቲ ዝዓበዩ ጥፍኣትን መቕጻዕትን።

ኢሳያስ ነብይ “ተነስሑ ካብ ኃጢአትኩምውን ተሓጸቡ ገዛእ ርእሰኹም ኣንጽሑ ኣብ ቅድመይ ክፋእ ምግባር ጎደጉ። ሠናይ ምግባር ተምሃሩ ብቕንዕና ፍረዱ። ንጥቕዓት ርድእዎም ንዘኸታማት ፍትሒ ኣውፅኡሎም ንመበለት ተጣበቑለን” (ኢሳ 1: 16) እናበለ ጸምና ክሕዞ ዝግብኡ መልክዕን ንኣምላኽ ጽንክንብል ከም ዘሎና ዝነግርን ንሰምዕ።

ኣምላኽ ክንምለሱ ብትዕግስቲ ዝጽበ ኣምላኽ እዩ። ከምቲ በታኒ ወዲ ኣብ መጀመርያ ነብኡ ምስማዕ ኣብዩ ካብ ኣብኡ ዝሸፈተ እሞ ኣብ ዓዲ ጓና ከይዱ ኩሉ ዘለዎ ሃብቲ ዘጥፍኦ ኣብኡ ኸኣ ክሳብ ዝምለሱ ብትዕግስቲ ዝተጸበዩ (ሉቃስ 15) ንነፍሲ ወከፍና ኣብ ሕልናና ሕሹኽታ ኣምላኽ ክሳብ እንሰምዕ ብትዕግስቲ ይጽበየና። ሰብ ነነዌ ንኣምላኽን ንልኡኽ ኣምላኽን ሰሚዶም ካብ ክወርዶም ዝነበሮ መዓት ድሒኖም ሎሚ ንሕና ካብዚ እንርእዮ ዘሎና መቕዘፍትን ካልእ ዘይረኣናዮን ክንድሕን ንኣምላኽ ንስማዓዮ።

ኣብ እምነትና ንኣምላኽ ብምስምዓ ብቀዳምነት እትስራዕ ማርያም እያ። ንሳ ብመለኣኽ ንዝተነግራ ምስ ሰምዐትን እነኹ ባርያ ኣምላኽ ሕራይ ኢላ። ኣብ ኩሉ ሕይወታ ንድምጺ ኣምላኽን ንድላዩን ጽን ትብል እሞ ብእኡ ሕይወታ ትመርሕ ከም ዝነበረት ወንገላውያን ይነግሩና። ቅዱስ ሉቃስ “ማርያም ግና ነዚ ነገር እዚ ኹሉ ኣብ ልባ ተዋህልሎን ትሓስቦን ነበረት (ሉቃ 2: 19) ይብል። እዚ ኸኣ ነቲ ኣምላኽ ዝገልጸላን ኣብ ሕይወታ እትርእዮ ዝነበረት ኣብ ልባ ትሕዞ ነበረት። ናይ ሓደ ንኣምላኽ ልቡ ቀልቡ መንፈሱ ዝሃበ ዝገብሮ እያ ትገብር ነራ። ኣብ ቀራንዮ ወዳ በጃ ክሓልፍ እንከሎ ተመስገን ኢላ ኣብ መስዋጢ ወዳ ተኸፈላ ደው ኢላ በጃ ክሓልፍ እንከሎ ብኣካል ተሳቲፋቶ። ማርያም ንኣምላኽ ብኹሉ ስለዝሰምዓቶ ኣብ ኩሉ ምልኣተ ጸጋ ትብሃል። ንሕና ደቃ እምብኣር ኣሰራ ክንክተል እዋኑ እዩ።

ጸምና ፍረ ክህልዎ ምሉእ ተሓድሶን ንስሓን የድልዮ። ንዝጽውዕ ኣምላኽ መልሲ ክንህብ በበወገና ሕራይ ንበል ነዚ ኸኣ የብቅዓና።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ